

MINISTERUL PUBLIC
PROCURATURA DE
LANGA CURTEA
MINISTERUL PUBLIC
PENAL DE JUSTITIE

Parcetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Secția de urmărire penală și criminalistică

Dosar nr. 1299/P/2005

Data 15.01.2007

Loc pentru
francare

13

COMUNICARE

Numele **CIUVICĂ** prenumele **MUGUR CRISTIAN**.

strada [redacted], nr. [redacted], bloc -, scara [redacted] etaj -, apartament [redacted] localitatea **București**,
sectorul [redacted] județul -, cod [redacted]

RECOMANDAT

Stampila cu data sosirii

Nr. 22045

COMUNICARE

În temeiul art. 228 alin. 6 C.p.p. vă comunicăm alăturat soluția dispusă în dosarul nr. 1299/P/2005 având ca obiect plângerea formulată de dvs.

În cazul în care sunteți nemulțumit de soluție puteți formula plângere împotriva acesteia conform art. 278 alin. 3 C.p.p. în termen de 20 de zile de la comunicare.

PROCUROR ȘEF SECȚIE,

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de urmărire penală și criminalistică
Nr.1299/P/2005

REZOLUȚIE

12 ianuarie 2007

ION MARIȚA, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică;

Examinând actele premergătoare efectuate în cauza înregistrată sub nr. 1299/P/2005,

CONSTAT:

Ciuvică Mugur-Cristian, cu domiciliul în București, str. [redacted] nr. [redacted], sc [redacted] ap [redacted] sector [redacted] s-a adresat printr-o scrisoare deschisă Ministerului Justiției și Președinției României sesizând că la data de 4.03.2002 a formulat o plângere penală împotriva procurorilor ȚUCULEANU ALEXANDRU și CHICIU ALEXANDRU FLORIN, a chestorului de poliție TOMA ZAHARIA precum și a polițiștilor care au fost implicați în cauza penală cunoscută sub denumirea „ARMAGEDON II” pentru „abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, percheziție fără mandat, violare de domiciliu, lipsire de libertate în mod ilegal, fals intelectual, emiterea nelegală a mandatului de aducere, începerea urmăririi penale fără verificări, instituirea fără temei a măsurii de interdicere de a părăsi localitatea și încălcarea constantă a prezumției de nevinovăție”. Petentul a mai precizat că prin plângerea penală a solicitat restituirea tuturor obiectelor

și înscrisurilor care i-au fost ridicate cu ocazia perchezițiilor domiciliare.

Pentru că după 9 luni de la sesizare nu a primit niciun răspuns la 19.12.2002, a formulat plângere împotriva tergiversării soluționării plângerii, reiterând cererea de restituire a obiectelor ridicate.

Ulterior a primit un răspuns „în doi peri”, fără nicio legătură cu obiectul plângerii penale fiind informat că procurorii și chestorul de poliție nominalizați nu au comis nicio ilegalitate la conferința de presă pe care au organizat-o în luna ianuarie 2002. Plângerea penală a fost soluționată de procurorul Muscalu Gheorghe, la data respectivă șeful Secției de combatere a criminalității organizate și antidrog, cel care a coordonat activitatea unuia dintre procurorii nominalizați în sesizare, Chiciu Alexandru Florin.

*

*   *

Aspectele precizate în scrisoarea deschisă și comentariile acesteia apărute în presa scrisă au constituit obiectul unei analize care a fost efectuată de Inspekția judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin nota înregistrată sub nr. 1584/DIJ/2005 din 25 august 2005 s-a concluzionat că măsura dispusă în dosarul nr. 14/P/2002 prin ordonanța din 19.01.2002 față de petent – obligarea de a nu părăsi localitatea a fost nejustificată față de considerentele încheierii din 24.01.2002 pronunțate în dosarul Curții de Apel București nr. 245/2002 rămasă definitivă prin nerecurare.

Prin ordonanța din 18.11.2002 prin care față de petent – învinuit la data respectivă și inculpatul Iane Ovidiu-Cristian s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală pentru infracțiunea de comunicare de informații false, prevăzută de art. 168¹ din Codul penal, nu a dispus și restituirea tuturor bunurilor care nu sunt supuse confiscării speciale potrivit art. 118 din Codul penal.

În sarcina petentului nereținându-se vreo faptă penală, era necesar să se dispună să i se restituie toate bunurile care îi fuseseră ridicate. Prin aceeași ordonanță procurorul Gheorghisan Corina a omis să precizeze că inculpatul a fost arestat preventiv în perioada 18-21 ianuarie 2002 și a precizat că măsurile preventive au fost dispuse în mod justificat, în condițiile în care a apreciat că faptele celor doi nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 168¹ din Codul penal.

După data de 20.09.2002, când procurorul Chiciu Alexandru Florin care a efectuat urmărirea penală în cauză a fost transferat la Direcția Națională Anticorupție, procurorul Muscalu Gheorghe, șeful secției, a ținut dosarul în nelucrare până la 11.11.2002, când l-a repartizat procurorului Gheorghisan Corina.

După soluționarea cauzei la 18.11.2002 dosarul rezultat din disjungerea acesteia s-a înregistrat la peste 2 luni la 05.02.2003.

Scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului nu a fost evidențiată, potrivit ordinului procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție nr. 7/1998, în formularul statistic privind persoane arestate față de care au fost emise soluții de netrimitere în judecată.

Prin rezoluția nr. 14/P/2002 nedată, procurorul Muscalu Gheorghe a respins plângerea formulată de Ciuvică Mugur-Cristian, mama acestuia Ciuvică Eleonora și Naghi Cătălina Elena însă nu a dispus comunicarea soluției, în contradicție cu dispozițiile art. 277 din Codul de procedură penală.

Plângerea înregistrată la Secția parchetelor militare sub nr. 829/2003 nu a fost înregistrată în evidențele Secției de combatere a corupției și criminalității organizate și nici la dosarul cauzei nu se găsește.

O altă plângere formulată de aceleași trei persoane înregistrată la data de 20.12.2002 a fost atașată la dosar fără a fi soluționată.

Prin ordonanța din 23.02.2002 emisă de procurorul Chiciu Alexandru Florin a fost admisă parțial cererea formulată de petent însă soluția nu a fost comunicată în mod efectiv celui ce a făcut sesizarea.

Procurorii Rădescu Elena și Fâciu Alexandru de la Secția de inspecție a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au efectuat verificări complete ale plângerilor formulate de cele trei persoane și, în consecință, nu au constatat deficiențele grave privind modul de efectuare a urmăririi penale și de soluționare a plângerilor. Deși Ciuvică Mugur Cristian a solicitat la 21.06.2005 să se efectueze cercetări împotriva procurorilor și polițiștilor, cei doi procurori inspectori nu au dispus trimiterea memoriului la Secția de urmărire penală și criminalistică.

*

*   *

Pentru a se conchide astfel, s-a reținut că la data de 17.01.2002 Direcția poliției economico-financiare din Inspectoratul General al Poliției Române s-a sesizat din oficiu că Iane Ovidiu Cristian, administratorul Societății comerciale Indaco System S.R.L. a comercializat compact-discuri cu programe pentru calculator fără a deține licență, contravenind, astfel, prevederilor Legii nr. 8/1996 privind drepturile de autor.

În aceeași zi, împotriva acestei persoane s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunea prevăzută de art. de art. 142 lit.b din actul normativ menționat.

Deoarece cu ocazia cercetărilor efectuate s-a constatat că Iane Ovidiu Cristian a expediat unor instituții și ambasade textul intitulat *Raportul Armagedon II*, la data de 18.01.2002 organele de cercetare penală și-au declinat competența în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru infracțiunea de comunicare de informații false prevăzută de art. 168¹ din Codul penal. S-a format astfel dosarul Secției de

combatere a corupției și criminalității organizate nr. 14/P/2002, cauza fiind repartizată procurorului Chiciu Alexandru.

La data de 18.01.2002 procurorul a pus în mișcare acțiunea penală și a dispus arestarea preventivă a inculpatului Iane Ovidiu Cristian pentru infracțiunea prevăzută de art. 168¹ din Codul penal, măsura fiind confirmată de șeful secției, procurorul Muscalu Gheorghe.

Reținându-se că inculpatul a fost determinat să transmită materialul de către Ciuvică Mugur Cristian, față de acesta s-a început urmărirea penală pentru instigare la comunicare de informații false, prevăzută de art. 25 rap. la art. 168¹ din Codul penal, iar prin ordonanța din 19.01.2002 s-a dispus, în baza art. 145 alin.1 din Codul de procedură penală, obligarea învinuitului de a nu părăsi localitatea.

În zilele de 19 și 20.01.2002 la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-au organizat două conferințe de presă în cursul cărora au fost prezentate măsurile luate în cauză, la acestea participând, printre alții și Țuculeanu Alexandru, la vremea respectivă prim-adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și procurorul Chiciu Alexandru.

La data de 21.01.2002 s-a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive a inculpatului cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea.

Prin încheierea din 24.01.2002 pronunțată în dosarul Curții de Apel București nr. 245/2002, plângerea formulată de învinuit a fost admisă, măsura obligării de a nu părăsi localitatea dispusă față de acesta, fiind revocată.

Prin nota din 28.01.2002 procurorul Chiciu Alexandru și-a exprimat opinia că încheierea din 24.01.2002 ar trebui recurată, conducerea secției neacceptând propunerea.

În această notă procurorul în mod greșit a precizat că Ciuvică Mugur Cristian avea calitatea de inculpat, în realitate, față de acesta se dispusese numai începerea urmăririi penale.

În baza unei autorizații emisă de procuror, ofițerii de poliție Manda Florin și Todea Costreie Ionel au efectuat o percheziție la domiciliul prietenei învinuitului, Naghi Cătălina Elena, iar procurorul Chiciu Alexandru și ofițeri de poliție Elisei Mihai și Jurcă Mihai la domiciliul mamei învinuitului, Ciuvică Eleonora. Cu acest prilej, s-au ridicat mai multe înscrisuri, agende, acte referitoare la privatizarea unor societăți comerciale și obiecte.

Prin cererea din 29.01.2002 învinuitul a solicitat restituirea tuturor obiectelor și înscrisurilor ridicate.

Cererea a fost admisă parțial prin rezoluția din 23.02.2002 emisă de procurorul Chiciu Alexandru, acesta dispunând restituirea unor obiecte și înscrisuri și precizând că celelalte vor fi păstrate până la soluționarea cauzei. Deși prin această rezoluție procurorul a dispus ca soluția să fie comunicată, adresa redactată în acest sens, datată iulie 2002, nu a fost expediată învinuitului.

La 4.03.2002 învinuitul, prietena și mama acestuia au formulat o plângere penală împotriva procurorilor Țuculeanu Alexandru și Chiciu Alexandru, a chestorului de poliție Toma Zaharia și a ofițerilor de poliție Elisei Mihai, Jurcă Mihai, Manda Florin, Todea Ionel și Radu Liviu pentru infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, violare de domiciliu, lipsire de libertate în mod ilegal și fals intelectual.

Această plângere, înregistrată inițial la Secția de urmărire penală și criminalistică, a fost trimisă a doua zi, spre competență soluționare, Secției parchetelor militare, la care a fost înregistrată sub nr.829/2002.

Cea din urmă secție, la data de 15.03.2002 a trimis-o Secției de combatere a corupției și criminalității organizate, apreciindu-se că plângerea vizează măsurile dispuse și actele efectuate de procuror și polițiști în cursul urmăririi penale.

La 2.08.2002 procurorul militar inspector s-a pronunțat în privința aspectelor invocate de învinuit în legătură cu acuzațiile ce i-au fost aduse la conferința de presă din 20.01.2002 de chestorul Toma Zaharia și procurorii Țuculeanu Alexandru și Chiciu Alexandru, conchizând că prin modul în care au organizat întâlnirile cu ziariștii și au mediatizat cazul, nu au săvârșit vreo faptă penală.

Plângerea celor trei persoane a fost soluționată de procurorul șef Muscalu Gheorghe conform art. 278 din Codul de procedură penală, modul de rezolvare nefiind comunicat petenților.

Atât soluția procurorului militar inspector, cât și a procurorului șef de secție, sunt greșite, deoarece, în raport de conținutul ei, trebuia să fie înregistrată ca dosar penal.

Prin ordonanța din 18.11.2002 emisă de procurorul Gheorghisan Corina s-a dispus, în temeiul art. 11 pct.1 lit.b și art. 10 lit.d din Codul de procedură penală, scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 168¹ din Codul penal și a învinuitului pentru cea prevăzută de art. 25 rap. la art. 168¹ din același cod. Prin aceeași ordonanță s-a dispus disjungerea cauzei în ceea ce îl privește pe inculpat pentru infracțiunea prevăzută de art. 142 lit.b din Legea nr. 8/1996 și trimiterea acesteia spre competentă soluționare Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București.

Procurorul Gheorghisan Corina a omis să dispună restituirea bunurilor proprietatea învinuitului și nu a comunicat soluția conform prevederilor legale în materie. Dosarul format prin disjungerea dispusă prin ordonanța din 18.11.2002 a fost înregistrat cu întârziere la data de 5.02.2003, fiind expediat Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București a doua zi.

Ulterior emiterii ordonanței prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, la data de 20.12.2002, Ciuvică Mugur

Cristian, mama și prietena acestuia au formulat o nouă cerere de restituire a obiectelor ridicate cu ocazia perchezițiilor.

Deși procurorul șef a dispus identificarea bunurilor nerestituite, plângerea celor trei petenți era soluționată la data verificării dosarului.

La 23.12.2002 aceiași petenți au formulat o nouă plângere care a fost înregistrată inițial la Secția de urmărire penală și criminalistică, care a trimis-o, spre competență soluționare, Secției parchetelor militare. Această secție, după ce la data de 25.03.2003 a concluzionat că, în situația în care nu s-a făcut nicio comunicare cu privire la măsurile dispuse, plângerea este întemeiată, cu adresa nr. 829/14.04.2003 a trimis-o Secției de combatere a corupției și criminalității organizate, în evidențele căreia nu a fost înregistrată.

La data de 6 iulie 2005 procurorul Gheorghișan Corina, avansată în funcția de șef birou, a restituit petentului Ciuvică Mugur Cristian mai multe bunuri și înscrisuri.

*

*   *

Cu adresa nr. 1584/DIJ/2005 din 16.11.2005 Inspekția judiciară a făcut cunoscut procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție că Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a analizat și avizat nota din 25.08.2005.

Secția judiciară a mai făcut cunoscut că Secția de procurori a hotărât ca memoriul formulat de Ciuvică Mugur Cristian la data de 21.05.2005, adresat ministrului justiției, să fie transmis Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru efectuarea cercetărilor împotriva procurorilor și polițiștilor care au instrumentat dosarul Secției de combatere a corupției și a criminalității organizate nr. 14/P/2002, pentru infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, cercetare abuzivă, lipsire de libertate în mod ilegal, violare de domiciliu și fals intelectual.

Din examinarea dosarului nr. 14/P/2002 rezultă că percheziția locuinței proprietatea prietenei petentului Ciuvică Mugur Cristian, Naghi Cătălina Elena, au fost efectuate de ofițerii de poliție Manda Florin și Todea-Costreie Ionel, ambii de la Inspectoratul General al Poliției Române, primul de la Direcția poliției economico-financiare și cel de al doilea de la Direcția cercetări penale. Percheziția a fost efectuată în baza autorizației nr. 27/P/2002, în prezența a doi martori asistenți și a proprietarei locuinței, aceasta semnând procesul-verbal fără nicio obiecție (vol.I, fila 41).

În aceeași zi, procurorul Chiciu Alexandru, însoțit de ofițerii de poliție Elisei Mihai și Radu Liviu, a reluat percheziția la locuința prietenei petentului, în prezența acesteia și a doi martori asistenți (vol.I, fila 121).

Tot la data de 18.01.2002, ofițerii de poliție Elisei Mihai și Jurcă Mihai au efectuat un control economic la sediul Societății comerciale CPB 93 Impex SRL situat în București, str. [REDACTED] nr. [REDACTED], bl. [REDACTED], sc. [REDACTED], et. [REDACTED] ap. [REDACTED] sector [REDACTED] – imobil care este și domiciliul mamei petentului, Ciuvică Eleonora, în prezența căreia au fost efectuate verificările.

Ciuvică Elena a prezentat celor doi ofițeri de poliție mai multe înscrisuri care au fost ridicate și despre care a precizat că i-au fost lăsate de fiul său.

În aceeași zi, procurorul Chiciu Alexandru și cei doi ofițeri de poliție au efectuat, în prezența a doi martori asistenți, o percheziție la domiciliul mamei petentului, ocazie cu care nu s-a ridicat niciun obiect.

La data la care s-au efectuat aceste activități potrivit prevederilor art. 101 alin.1 din Codul de procedură penală, organele de cercetare puteau efectua percheziții domiciliare cu autorizația procurorului. Articolul 27 alin.3 din Constituția

României nerevizuită dispunea că perchezițiile domiciliare pot fi ordonate numai de un magistrat. Legea nr. 92/1992 în vigoare la data respectivă prevedea că în corpul magistraților intră atât judecătorii cât și procurorii (art. 42 din acest act normativ republicat în Monitorul Oficial nr. 258/30.09.1997).

Din dispozițiile legale precizate rezultă că autorizarea organelor de cercetare penală să efectueze percheziția la domiciliul prietenei petentului, Naghi Cătălina Elena, a fost conformă prevederilor legale în vigoare la data respectivă. Reluarea percheziției la locuința sus-numitei și efectuarea percheziției domiciliare la locuința mamei petentului activități la care, alături de polițiști, a participat și procurorul Chiciu Alexandru au fost conforme legii, deoarece acesta nu avea nevoie de autorizație. În cazul primei activități efectuate la locuința mamei petentului nu a fost necesară autorizarea, având în vedere că aceasta a constat într-un control economic.

Așa fiind, nu se poate pune problema că polițiștii și procurorul au comis infracțiunea de violare de domiciliu, prevăzută de art. 192 din Codul penal.

Efectuarea acestor activități cu participarea unor persoane străine a fost și este impusă și în prezent de prevederile art. 104 alin.3 din Codul de procedură penală, potrivit cărora percheziția se efectuează în prezența a doi martori asistenți.

La data de 18.01.2002 procurorul Chiciu Alexandru i-a cerut lui Naghi Cătălina Elena să-i facă cunoscut un număr de telefon la care petentul ar putea fi contactat. Cea solicitată răspunzând negativ, procurorul a emis un mandat de aducere executat în aceeași zi de ofițerii de poliție Radu Liviu, Grecu Ioan și Elisei Mihai. Cei trei ofițeri de poliție s-au deplasat inițial la adresa indicată în mandatul de aducere – București, str. [REDACTED] nr. [REDACTED], bl.L[REDACTED], sc.[REDACTED] ap.[REDACTED] sectorul [REDACTED] – locuința lui Naghi Cătălina Elena. Negăsindu-l, polițiștii s-au deplasat în zona blocului în care locuiește Ciuvică Eleonora, unde a fost găsit și

condus la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin ordonanța din 19.01.2002 emisă de același procuror, în temeiul art. 145 din Codul de procedură penală s-a dispus obligarea petentului de a nu părăsi localitatea pe o perioadă de 30 de zile, în vederea asigurării prezentării acestuia în fața organelor de urmărire penală.

Prin încheierea din 24.01.2002, pronunțată în dosarul Curții de Apel București nr. 245/2002, plângerea petentului a fost admisă și, pe fond, măsura preventivă dispusă față de acesta a fost revocată.

Pentru a dispune astfel, instanța a reținut că, în condițiile în care inculpatul Iane Ovidiu Cristian, inițial, a declarat că materialul pe care l-a difuzat l-a primit de la petent prin e-mail și, ulterior, că acesta i-a înmănat o dischetă, există dubii cu privire la participarea învinuitului la comiterea faptei.

Potrivit prevederilor art. 183 alin.2 din Codul de procedură penală – așa cum erau și sunt și în prezent în vigoare, învinuitul poate fi adus cu mandat chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă organul de urmărire penală sau instanța de judecată constată motivat că în interesul rezolvării cauzei se impune această măsură.

Conform art. 145 alin.1 din același cod, măsura obligării de a nu părăsi localitatea poate fi luată numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 143 alin. 1 Cod procedură penală.

Prevederile art. 143 alin.1 din Codul de procedură penală impuneau la data luării măsurii numai condiția existenței unor probe sau indicii temeinice că învinuitul a comis o faptă prevăzută de legea penală.

Dezvoltând această condiție, literatura de specialitate a subliniat că prin „probă” se înțelege, conform art. 63 din Codul de procedură penală, orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea

împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei. De asemenea, s-a subliniat că „indiciile temeinice” nu sunt probe, ci „simple presupuneri suscitade de aparențe mai mult sau mai puțin grăitoare. Indicii temeinice există atunci când din examinarea unor date existente în cauză se desprinde insistent presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală ..... a săvârșit fapta pentru care este urmărită” (V.Dongoroz ș.a. în Explicații teoretice ale Codului de procedură penală român; Partea generală, vol.I, Editura Academiei României București 1975, pag. 318).

În aplicarea art. 5 alin.1 lit.c din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Orice persoană are dreptul la libertate și siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale.....

c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia”), instanța europeană a decis că faptele care dau naștere unor bănușeli plauzibile nu trebuie să fie de același nivel ca acelea necesare pentru justificarea unei condamnări sau chiar pentru a fundamenta o anumită acuzație. Absența inculpării sau a trimiterii în judecată a persoanei lipsite de libertate nu presupune în mod necesar că o privare de libertate pentru existența unor bănușeli legitime de săvârșirea unei infracțiuni ar fi contrară art. 5 alin.1 lit.c din Convenție (Corneliu Bîrsan, în Convenția europeană a drepturilor omului, comentariu pe articole, vol.I, Drepturi și libertăți, Editura All Beck București 2005, pag. 314).

Din cele expuse rezultă că emiterea mandatului de aducere și a ordonanței prin care petentul a fost obligat să nu părăsească localitatea precum și executarea acestora s-au făcut cu

respectarea legii și în legătură cu aceste activități nu pot fi reținute infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, cercetare abuzivă, lipsire de libertate în mod ilegal și fals intelectual.

Din verificarea dosarului rezultă că procurorul Țuculeanu Alexandru și chestorul de poliție Toma Zaharia nu au dispus și nu au luat nicio măsură în cauza penală înregistrată la Secția de combatere a corupției și criminalității organizate sub nr. 14/P/2002, organizarea și participarea acestora la cele două conferințe de presă neputând întruni conținutul vreunei infracțiuni.

Reținând și că în cauză niciunul din elementele materiale ale laturilor obiective ale infracțiunilor precizate de petentul Ciuvică Mugur Cristian nu este întrunit și că plângerea acestuia constituie o încercare de transpunere a unor situații de fapt din sfera dezbaterii judiciare în cea a dreptului penal,

În temeiul art. 228 alin.6 și art. 10 lit.a din Codul de procedură penală,

DISPUN:

Neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunile prevăzute de art. 192, art. 189, art. 246, art. 266 și art. 289, toate din Codul penal, față de procurorii ȚUCULEANU ALEXANDRU și CHICIU ALEXANDRU, chestorul de poliție TOMA ZAHARIA și ofițerii de poliție ELISEI MIHAI, JURCĂ MIHAI, MANDA FLORIN, TODEA COSTREIE IONEL, GRECU IOAN și RADU LIVIU.

Cheltuielile judiciare avansate rămân în sarcina statului.

Prezenta rezoluție, în copie, se comunică petentului.

Procuror,
Ion Marița